

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԷՆ

ՆՈՐ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԴՊՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՍԱՐԿԱՒԱԳՈՒԹԵԱՆ
ԱՍՏԻՃԱՆԻ ՏՇԷՉՈՒԹԻՒՆ

Յուլիս 19 Զորեգաբի, առաջեան ժաւեգուրքնէն վերջ, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայր Դպրութեան կարգի չորս աստիճանները տուաւ ժաւ. Վարժարանի այն աւանդներուն որոնք ցարդ չէին ստացած այն կարգերը: Ասոնց հետ եր Պ. Բարգէն Դասարանեան, որ Բարիքի Հոգաբարձութեան կողմէն դիմուած էր Յուստոյի, ժամանակ մը ուսանելու ժաւ. Վարժարանի մէջ եւ Բանաստեղծութեան պատաստուելու համար: Նոյն պահուն Տիրացու Բարգէնի տուեցաւ Կիսաարկաւագութեան աստիճանը. իսկ յաջորդ օրը՝ Աւագ Սարկաւագութեան կարգը:

ՔԱՆԱՆԱԹԱԿԱՆ ԿՈՉՈՒՄ

Յուլիս 22 Շաբաթ օրը, երեկոյեան ժաւեգուրքնէն յետոյ կատարուեցաւ Ընծայարանի Գ. Դասարանի Սարկաւագաց (որոնց կ'ընկերանար նաեւ Տիրացու Բարգէն Սարկաւագ), ի կարգ Քահանայութեան կոչումը(*): Աւարդողները տեղի ունեցաւ այսպէս:

Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայր, որ պիտի ձեռնադրէր զանոնք, զգեստաւորեալ հայրապետական հանդերձիւք, բազմեցաւ եկեղեցիի բեմին առջեւ, բովն ունենալով էղանցակիր եւ խնկարկու Սարկաւագներ եւ մոմակալներ, բոլորեալ տոմարեան օրերու յատուկ եկեղեցական զգեստներով պատուաւանուած: Իսկ Նորընծաները ապիսկ առաջիկներ հագած՝ առաջնորդութեամբ Լուսարարայեան Տ. Կիրեղ Վարդապետին, որ խառնաւիրակն էր արարողութեան, շարունակեց ձեռնադրել եկեղեցիի դահլ առջեւ, ներսէն: Մէկ մէկ վարդապետ կեցած եւ իւրաւանջութիւն բովն անոնց ծըն-

արդի գնացին օգնելու համար: Երգուեցաւ մեղանոյ՝ «Նայեա՛ց ի մեզ եւ ողորմեա՛ց մեզ Քրիստոս» շարականք, եւ ամբողջ եկեղեցին համակուեցաւ խորհրդաւոր տունչով մը: Արտապէս կատարելի էր յուզումը բոլոր դիմեցող վրայ երբ այս երթաստարդները բազմութեան ընդմէջէն անմուռնչ եւ ձեռնազնաց Ս. Սեղան կը յառաջանային: Շարականքի աւարտումին խառնաւիրակ Հայր Սուրբը ձայնեց բարձր, «Հրամայե՛ա, տէր, օրհնութեամբ՝ ասել»: Որուն պատասխանեց ձեռնադրիչ Սրբազանք իր օրհնութիւնը՝ տալին վերջ. «Հրամայեա՛լ եւ ձեզ ի Տեառնե՛ խօսել»: «Շնորհաւորեալ արքայութեան հայրապետ», շարունակեց խառնաւիրակ Հայր Սուրբը ի դիմաց ամբողջ եկեղեցիին. «Ենդդէր ի հին մայրս մեր սուրբ եկեղեցիի զի զեկրացու Կարայեան, Ժիւրայր, Վարդգիս, Յովսէփ, Աւետի, Աւետիք եւ Բարգէն Սարկաւագուն» զոր ընծայե՛ հեզ, ձեռնադրեցես մեզ ի Բանաստեղծութեան կարգը: Ապա ձեռնադրիչ Սրբազանք հրապարակաւ հարցաձեռնեց նուիրեալները թէ ունի՞նք Բանաստեղծութեան համար հարկ եղած ուսումը. սուրբ ամուսնութեան՝ ծննդ եւ. մահուր պահա՛ծ են իրենց անձերը իրենց մանկութեանն ի վեր. արժանի՞ են այս աստիճանին. յօժա՛ր կամով կուզան այս կարգին. բողա՛ծ են աշխարհիկ զբաղմանց հագերը. Ս. Գրք ուսում ունի՞նք. կարո՞ղ են եւ յանձն կ'առնեն հետեւի Քրիստոսի. կրոնա՛ն տակա՛լ՝ արհատութեան, անօրութեան, ծարաւի, վիշտերու, հալածանքներու, նախաքիններու, չարչարանքներու, Քրիստոսի սիրոյն համար. որոնց բոլորին՝ խառնաւիրակ Հայր Սուրբը՝ ի բերանով նուիրեալներու՝ դրական պատասխան տուաւ: Ապա Սրբազանք իր խօսքը ուղղելով նուիրեալներուն. «Յանձն կ'առնե՛ք», ըսաւ, «առանց ձանձրանալու ամեն ասեմ, կատարել զգաստութեամբ աստուածային պատասխաններ, եւ չփոխաւորել Աստուծոյ գործը մարմնաւոր գործերու հետ». «Յանձն կ'առնե՛ք կատարել Առաքելութեան, մարգարէներու, եւ հայրապետներու բոլոր հրամայածները». «Կը դաւանե՛ք եւ կ'ընդունե՛ք ուղղափառ հաւատքը Ս. Երրորդութեան, մեր Քրիստոս Աստուծոյ Մարգարէութեան եւ կը հրժարե՛ք բոլոր հեռաւորութեանն»: Որոնց բոլորին եւս միաբերան հաստատական պատասխան տուին նուիրեալները: Ապա մի առ մի յիշելով հրաժարե-

(*) Դասարանը թէւ բազկացած էր ուր հոգիներէ, յայտ անմոյշէ երկուք, իրենք իսկ կողմ: յարուցաւ զոնաւորութեան պատճառով, արժան յատուցան հանձնախան աստիճանին:

ցուց զանոնք 159 հերձուածողներէն: Պարտք դրաւ «հետեւիլ եւ առակերտիլ բոլոր ուղղափառ եւ աստուածաբան հայրապետներուն»: Հուսկ ապա նորընծաները մեղով եւ դաւն ձայնով տրտամանցին հաւատոյ ուղղափառ դաւանութիւնը, որմէ յետոյ Սրբազանը կարգաց կոչման վերջին արօթը որով Աստուծոյ շնորհքը կը հայցէր նորընծայեալներու վրայ:

Ձ Ե Ռ Ե Ն Ա Դ Ր Ո Ւ Թ Ի Խ

Յաջորդ օր, առաւօտուն, պատարադիչ էր Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայր: Ճաշու գիրէն առաջ բազմեցաւ Ս. Սեղանին առջեւ. բեմ բարձրացան նորընծայք, միւս ծնրագնաց: Շրջուեցաւ «Այսօր Աստուածութիւնն զուարճանայ» տարականգ: Նախորդ օրուան պէս խառնուիլակ Հայր Սուրբը եկեղեցւոյ խնդրամբը ներկայացուց Սրբազանին, նորընծաները քանանայ ձեռնադրելու: Սրբազանը ընդունեց զիրենք եւ կարճ հարցախոնարհեց յետոյ Աջը յաջորդաբար իւրաքանչիւրին զլիտուն վրայ դրնելով կարգաց ձեռնադրութեան արօթը, որով կը խնդրէր Աստուծմէ թալ շնորհ օրպէսզի արժանաւորապէս ընդունէին քանանայութեան աստիճանը: Ապա նուիրեալները իրենց երեսը ժողովուրդին դարձուցած տարուցան բեմի եզերքին ձեռներնին վեր բռնած ի նւան առ խառնէր հրաժարման, մինչ բեմին վրայ Ս. Սեղանին սպասարկուները կ'երգէին բարձրածայն՝ «Աստուածային եւ երկնաւոր շնորհ, որ միւս լնու զպէտք սբոյ սպասաւորութեան առաքեալեան եկեղեցւոյ, կոչէ (անունները թալով) ի սարկաւազութենէ ի քանանայութիւն արքոյ եկեղեցւոյ ի սպասաւորութիւն, ըստ վկայութեան անձանց իւրեանց եւ ամենայն ժողովրդեան»: Ղպիւրներ վարեն կը ձայնեն. «Արժանի են», այս կը կրկնուի եւ իջա: Յետոյ դառնալով նորընծաները ի Ս. Սեղան կը բոլորուին ձեռնադրիչ Սրբազանին առջեւ. որ իր ձեռքը խաչածնէր զնելով իւրաքանչիւրի զլիտուն կը կրկնէ վերոյիշեալ մարդաբանի բառերը եւ կ'անջնցնէ. «Ես զնեմ զձեռն ի վերայ սուր եւ դու ամենեւեմ աղօթս արարեմ. զի արժանի լիցի սա զաստիճան քանանայութեան անարատ պահել առաջի սեղանոյ Տեառն Աստուծոյ»: (Թրգմբ. «Ես անդ կը զնեմ ասոր վրայ եւ դու ամենեւեմ ալ արօթեցեմ, արպէսզի արժանի ըլլայ սա, քանանայութեան աստիճանը մաքուր

պահել Տէր Աստուծոյ սեղանին առջեւ»): Ապա ձեռքը նոյն դիրքին մէջ կը կարգայ ձեռնադրութեան միւս արօթը որով կը հայցէ Աստուծմէ ամբարձ պահել ձեռնադրեալները քանանայական կարգին մէջ որուն կանչուեցան: Եւ ապա իրենց ուսին վրայ ձգուած սարկաւազական ուրար իւրաքանչիւրի պաշտօնոցին կը ձգէ «առ զլուծ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, զի լուծ նորա քաղցր եւ բեռն նորա փորձողի» ըսելով: Կը կարգացուին ճաշու գիրքը եւ Անտարանը եւ Ս. Պատարադը կը տարուեալուի մինչեւ «Ողջոյն»: Նորընծաներ վերաբերումի աւարտունին, կրկին ծուկի կուգան Սրբազանին առջեւ եւ երբ արօթի միջոցին Սրբազանը կ'ըսէ «Զգեցո սոցա զպատմունքն ուրախութեան եւ հանգեմք փառաց» քանանայական սեւ փիլոնները կը ձգուին նորընծաներու վրան: Ապա կուտայ եկեղեցական միւս զգեստները մի ըստ միոյք, սաղաւարտ, փորսուր, գօթի, տուրքառ, եւ: Վրաւուի վարագոյրը ու մինչ նորընծաները կը զգեստաւորուին վարագոյրի ետին, զպիւրներ կ'եղանակեն «Խորհուրդ խորին»ը. եւ երբ վարագոյրը կը բացուի նորընծայք քանանայական փառքով պայծառացած կը տարուին խորանին աջ ու ձախ կողմերը:

Օ Մ Ո Ւ Մ

Ամենեւ թալուրիչ պահն է այս ձեռնադրութեան խորհուրդին՝ երբ նորընծան կ'օծուի սրբալոյս միւռնոնով եւ կը վերաձայնուի նոր անունով: Շրջուեցաւ նախ «Առաքելոյ Աղանոյ» տարականգ որ Ս. Հռոմէոյ իջման աղղարար երգն է: Ապա մի ըստ միոյք օծեց Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայր իւրաքանչիւրին նակասեցար եւ աջ ու ձախ ձեռները, կոչեց զանոնք նոր անուններով:

Կարապէտ Սրկ. վերախոյուեցաւ Տէր Կոմիտաս, Ժիրայր Սրկ.՝ Տէր Գրիգոր, Վարդգէս Սրկ.՝ Տէր Ջաւէն, Յովսէփ Սրկ.՝ Տէր Բաբգէն, Անտու Սրկ.՝ Տէր Յակոբ, Անթիք Սրկ.՝ Տէր Թորգոմ կուսակրօն քանանայք, իսկ Բաբգէն Սրկ.՝ Տէր Պետրոս քանանայ: Ապա Սրբազանը կարճ արօթի մը ետք անցնելով Ս. Սկիւր հանգեմք կենարար մարմնով եւ արեւմէ Քրիստոսի տուա նորընծաներուն ձեռքը, թալով այդու՝ իշխանութիւնը կատարելու Ս. Պատարադի խորհուրդը: Տուին նորըն-

ծայր ժողովուրդին իրենց առաջին օրհնութիւնը ու փափկեցնաւ ձեռնադրութեան այս փառայեղ արարողութիւնը:

Երբ սարկաւազը ձայնեց «Ողջոյն Տու միմեանս» մօտեցաւ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը եւ մի առ մի ողջագուրեց իր հոգեւծնունդները. իրեն հնչեցնեցան վարդապետներ եւ սարկաւազում որոնք բեմ էին յանդիմանեցին իրենց նորապսակ եղբայրները, համբուրելով անոնց օծեալ նակասները եւ ձեռները: Նոյնպէս ժողովուրդը, պատարագի աւարտումին, երբ անոնք տարուած բեմին առջեւ լռիկ կը վերձանեին իրենց առջեւ դրուած Աւետարանը, մօտեցան եւ համբուրեցին անոնց խնկաբոյր աչքերը:

Աւառութեան այս արարողութեան ներկայ եր խուռն բազմութիւն որ երկիւլածութեամբ եւ լարուած ուսադրութեամբ կը հնչեւեր հանդիսութեանց: Սկսած էին նաեւ Նուաւդեմի նահանգին կառավարիչ Վսեմ. Մ. Բիդլիսի, Կանոնիկոս Պրիշին, գերմանացուց հովիւր եւ գերմաներէնի ուսուցիչ Հեր Քաբէս:

Տ Ը Ի Չ Ո Ի Թ Ի Ե Ն Վ Ե Վ Ա Ի Ի

Նոյն օր երեկոյեան ժամերգութենէն վերջ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր ձեռամբ կատարուեցաւ վեղարի օրհնութեան եւ ջրլուծութեան արարողութիւնը, որուն կը մասնակցէր նաեւ Տ. Յովնանէն աշխարհեալ Բանանան որ չորս ամիսներ առաջ խնդրանք մատուցած եւ ընդունուած էր Ս. Աթոռոյ Միաբանական օտրէնէն ներս: Վեղարի ջրլուծութեան այս կարգը, որ կը կատարուի միայն կուսակից Բանանայից վրայ, գրեթէ ամբողջութեամբ բացակայած է Ս. Բողոք ընթերցումներէ եւ Բանի մը մեծ արօքներէ, որոնք բոլորն ալ գրուած են կրօնական խոր տուեցով եւ բոլորին մէջ ալ կը տեսուի հոգեւորական կեանքի գերազանցութիւնը, եղին ահեհ Աստուծոյ տնտեսը կը հայցուի որպէսզի արիւնքան նորընծայ իրենց կուսակից կենցաղին մէջ: Կ'երգուի միայն՝ տարակամք Ս. Անտոն ճգնաւորին որ կը նկատուի հիմնադիրը կազմակերպեալ վանական կենցաղին, վեղարն ալ իր գործածած գլխաւորին գարգացած եւ հայկականացած ձեւը կը նկատուի: Ամեն. Միքաէլան Պատրիարք Հայրը վերջին կարճ արթնով մը վերցուց անոնց գլուխէն սար-

կուսակցական ջրբուրդը. «Հանցե՛ Աստուծոյ ճիշդ մարդն գործով իւրով»: Ապա տուաւ վեղարը անկցնելով. Աստուծոյ զեղեցանքներէ զմեզ մարդն որ բաւ Աստուծոյ հաստատեալ է արդարութեամբ, ամեն: «Պահպանիչ» ու վերջացաւ այս խորհրդային արարողութիւնը: — Սկիզբի խոնուած բոլոր հաւատացեալներու զիմքերուն վրայ փայլեցաւ զոհուածութեան եւ ուրախութեան ժպիտը, երբ նորընծայ կուսակիցներուն տալուորի խորհրդանշանը իրենց գլխին՝ կանգնեցան ուղղաբեմն եւ պայծառակերպուած: Ապա բեմ ելաւ Ժառ. Վարժարանի եւ Ընծայարանի Տեսուչ Տ. Տիգրէ վրդ. եւ յանուն Պատրիարք Հօր, խօսեցաւ խրատական իր բարոյք, որ անոնց կարգին, եւ անոր յարակից պատրաստութեանց զիսակցուած փառաբանութիւնն էր: Յիշեց Առաքելին պատգամը, որ Աստուծոյ պատգամային մէջ կը տեսնէր, խօսի, գործի, հաւատի, սիրոյ եւ սրբութեան առաքինութիւնները, առաւել քան երբեք անհրաժեշտ՝ երեսասարդ հոգիներու, որոնք իրենք զիրենք կը նուիրեն Աստուծոյ, անոր Սկիզբիցին բացարձակ ծառայութեան: Խորհրդաւոր այդ պահուն այս խօսքերուն տալուորութիւնը կը ծանցանար եւ կը փակուէր յիշատակով նորընծաներու յուրս ողբացեալ եւ անմոռանալի ուսուցիչին Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարք Հօր:

Ը Ն Թ Ի Բ

Երեկոյին ժամը 7ին տեղի ունեցաւ Միաբանական ընդհանուր ընթերց, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր նախագահութեամբ: Խօսք առին նախ Տ. Կիրակ վրդ. որ ողջունեց նորընծաներուն մտօքը վանական կենցաղին ներս: Տ. Սերովբէ վրդ. որ յայտնել վերջ այն մեծ ուրախութիւնը որ պիտի ունենայ Հայաստանեայց Սկիզբիցին ընդհանրապէս եւ Ս. Աթոռը մասնաւորապէս այս վեց նորընծաներու յաւելումով անոր պատգամներուն վրայ, բաժակ առաջարկեց Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր կենաց: Տ. Տիգրէ վրդ. խօսեցաւ նորընծաներու զոհողութեան արժեքի, եւ մեծերու կողմէն անոր գնահատութեան մասին: Գոհունակ արթնով փակուեցաւ ընթերցի վայելքը, եւ նորընծայ առաջնորդութեան Ս. Թորոսի եկեղեցին, ուր պիտի ան-

ցրենն իրենց առանձնութեան հառսուցիչ երջանք: Հոն՝ կը զբաղին իրենց պատշօնին վերաբերեալ եկեղեցական կարգերը եւ կառնմաները ստրկելով, ընթերցումով, հոգեւոր վարժերով եւ ինքնամփոփ խորհրդածութեամբ: Իրենց առաջնորդը եւ վարիչն է այս բոլորին մէջ՝ Տ. Տիրալը վրդ. Տերվիւսեան:

Անա Նորքնմաներու կենսագրականները ամենեւնի ամփոփ գիծերուն մէջ.

ԿՈՄԻՏԱՍ ԱՐԵՂԱՅ ՍԻՐՈՒՆԵԱՆ

Ծնած է 1917 Մայիս 6ին Ասանա, Հանրեցի ծնողք: 1921ին հաստատուած է իր ծնողաց հետ Պէյրուս, ուր յաճախած է 5 տարիներ տեղւոյն Ս. Նեան Ազգային վարժարանը. 1931 Յուլիսին մեծ ժառանգաւորաց վարժարան:

ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԵՂԱՅ ՈՍԿԱՆԵԱՆ

Ծնած է Աղեւսանդրիա 1917 Նոյեմբեր 6ին, Սիւրսասցի ծնողք, որոնք 36 տարիներ առաջ գալարած են Եգիպտոս: Նախակրթութիւնը առած է Աղեւսանդրիոյ Պողոսեան մանկապարտեզի եւ նախակրթարանի մէջ, որուն 7ամեայ երջանքը աւարտած է յաջողութեամբ, 1932ին: 1932-1934 տարւոնակած է իր ուսումը տեղւոյն անգլիական Scotch School ի մէջ: 1934ին ընդունուած է Ժառանգաւորաց վարժարան եւ դրուած՝ Գ. դասարան:

ԶԱԻԷՆ ԱՐԵՂԱՅ ՏԵՐՈՒՆԵԱՆ

Ծնած է Իզմիր 1917ին բնիկ Կամախեցի ծնողք: Իզմիրի աղետին ապաստանած է իր ծնողքին հետ Սամսո կղզին, ուր 2 տարի մնալի վերջ, 1926ին անցած Յունաստան եւ հաստատուած է Բիւրէա: Իր նախնական ուսումը առած է տեղւոյն ազգային վարժարանին մէջ. 1932 Փետ. 17ին ընդունուած է Ժառանգաւորաց վարժարան:

ԲԱՐԳԷՆ ԱՐԵՂԱՅ ԱՊԱՏԵԱՆ

Ծնած է 1917ին, Համայի մէջ՝ բնիկ Այնթապցի ծնողք: Զինադադարէն ետք ուրիշներու հետ դարձած Այնթապ, ուր սակայն հազիւ երեք տարիներ կենալի վերջ, 1922ին, Այնթապի հերոսամարտէն ետք, անցած է Հալէպ եւ հոն հաստատուած իր պարագաներուն հետ: Նախապէս յաճախած է Հալէպի ազ-

գային վարժարանները, յետոյ վերջնականապէս հաստատուած՝ Այնթապի Կրթասիրաց դպրոցին մէջ, ուր առած է իր լման նախնական կրթութիւնը եւ տշանաւարտ եղած է անկէ, 1932ին: Նոյն տարին կ'ընդունուի Ժառանգաւորաց վարժարան:

ՅԱԿՈԲ ԱՐԵՂԱՅ ՎԱՐԳԱՆԵԱՆ

Ծնած՝ 1917 Յունուար 1ին, Նդեմիոյ մէջ, բնիկ Ազնեարացի ծնողք: 1921ին, Նդեմիոյ մէջ ծագած տիպոլութեանց ասեմ, մօրը հետ փախած է Հալէպ, ուր կը գտնուէր արդէն հայրը: Հոս յաճախած է Ժամանակ մը 1921-1922 Նալիպեան եւ ապա Կրթասիրաց վարժարանները. 1926ին փոխադրուած Բազա (Տէր-Ձոր), ուր մնացած է 4 տարիներ: 1930ին վերադարձած Հալէպ ու մեծ կիլիկեան վարժարանը, ուրկէ տշանաւարտ եղած է 1932ին, եւ նոյն տարւոյ Նոյեմբերին ընդունուած Ժառանգաւորաց վարժարանը:

ԹՈՐԳՈՄ ԱՐԵՂԱՅ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Ծնած է Պաղտասի մօտակայք՝ Պառուպա գաղարկայանը, 1919 Փետրուար 16ին, Դիլիջանցի հօրմէ եւ Աղբակցի մօրմէ: Քիչ ետք, ծնողքը Պաղտաս կը հաստատուին ու ինք կը յաճախէ տեղւոյն մանկապարտեզը եւ ապա՝ Ազգային Նախակրթարանը, զոր կ'աւարտէ 1931ին: Ժառանգաւորաց վարժարան կ'ընդունուի նոյն տարւոյ Նոյեմբեր 1ին:

Ինչպէս կը տեսնուի գրեթէ վեցն այ տարագրութեան համբուն վրայ բացած են իրենց աչիքը ի լոյս աւելարհ: Զարեա եւ մարմնով, առողջ եւ տկուր կազմով, Ժառ. վարժարանի հաւանակ եւ Ընծայարանի եւ ուսման իրենց ուսումնական տշանները աւարտած են փայլուն յաջողութեամբ:

Վեցն այ, խոստմնալից երիտասարդներ են աւելատեղու եւ ծառայելու ոգով լեցուն:

Սարկաւազ ձեռնադրուած էին 1936 Օգոստոս 2ին, Հոգեւոյն Տ. Թորգոմ Ս. Պառիարէն, եւ իրենց ուսումնական ամենեւնի բեղուն տշանք բոլորած՝ Անոր անմիջական խնամքին ներքին: Լուսաճողի Սրբազանը գտնուի Սարկաւազ ձեռնադրած ասեմ ուսման անունները եւ այլոց մականունները փոխած էր: Տ. Կովստա Արեղային մականունը Շիրինեանէ՝ Սիրունեանի, Տ. Գրիգոր Արեղայինը Մոզանէ՝ Ոսկանեանի, Տ. Զաւեն Արե-

դայիներ *Կեռոյեանէ՝ Տէրունեանի*։ Իսկ Յ. Յա- կոբ Աբեղայի անունը *Աւետիսէ՝ Աւետուսի* եւ Յ. Թորգոմ Աբեղային անունը *Աւետիսի՝ Աւետիքի* վերածած եր։

Տ. ՊԵՏՐՈՍ ԳԶՆՅ. ԳԱՍԱՐՃԵԱՆ

Ծնած է Սիւս, 15 Օգոստոս 1896ին։ Աւաթած սեղանը Ազգային բարձրագոյն նախակրթարանը եւ ապա, 1912–1914, առաւելեցած է Պոլսոյ Ազգային Կեդրոնական վարժարանին։ Տեղահանութեանց օրերուն ապաստանած է Սուրիա, ուր ժամանակ մը առեւտուրով զբաղելի ետ, 1919ին ուսման փափաքէն մղեալ մնացած է Պէյրութի Յրամանական համալսարանը եւ հետեւած Իրաւագիտական ճիւղին։ 1920ին կ'անցնի Բարիկ եւ կը շարունակէ իր ուսումը Քարիզի համալսարանի իրաւագիտական Ֆակուլթի մէջ, միեւնոյն ասեմ հետեւեալով Սուրպոնի զանազան դասընթացներուն, ինչպէս նաեւ ընկերային բարձր ուսմանց հաստատութեան՝ բարոյական, ընկերային եւ լրագրային ճիւղերուն։ 5 տարի կը վարէ Մեզոց նահանգի (Յրաման) կապալառու համ մը գործերուն ճեղքներուն։ 1927ին կ'ընկնի Բարիկ կը դառնայ ու կը զբաղի առեւտուրով։ Տրուած առիթով կուգայ 11 Հոկտ. 1938ին։ Տ. Պետրոս մուսուլմանացած է 1924ին, ունի՝ երկու զաւակներ։

Ինչպէս ակնարկուեցաւ, Բարիզի Հոգեւոր Տեսչութեան եւ Հոգաբարձութեան կողմէ եւ իր փափաքին վրայ դրկուած էր Տրուսաղիմի կը կրօնական ուսումը լրացնելու, եւ քանակաւորութեան պատրաստուելու համար։ Այստեղ հետեւեցաւ կանոնաւորապէս Ընծայարանի աստուածաբանական, Ս. Գրական, եկեղեցա-գիտական եւ այլ դասերուն։ Ինք ձեռնարկուեցաւ Բարիզի Ս. Յովն. Մկրտիչ Սեկեղեցիին վրայ։

ՄԱՅՐԱԳՈՅՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ

ԱՍՏԻՃԱՆԻ ՏԵՂԵՂՈՒԹԻՒՆ

Յուլիս 29 Շաբաթ երեկոյեան ժամեր-գութեան վերջ Ամեն. Ս. Պատարիք Հայրը վարդապետական Մայրագոյն իօխանութիւն տուաւ Ս. Արքեպիս Լուսաբարապետ Հոգ. Տ. Կիրիշ վարդապետի։

ԱՍԱՎԵՐՋԻ ՀԱՆԴԵՍՆԵՐ

ԺԱՌԱՆԳԱՌՈՐԱՅ ՎԱՐՃԱՐԱՆԷՆ ՆԵՐՍ

ՄԱՐԱԳՈՅՆ ՀԱՆԴԵՍ

Յունիս 8 Շաբաթ կէսօրէ վերջ տեղի ունեցաւ Ժառանգաւորաց վարժարանի Մարգանդեան, վարժարանին սեպական բակին մէջ։ Այս տարւան մարզանքի վարժիչն էր Աւետիք Սեւ. Մանուկեան։ Աշակերտութիւնը, ըստ նախընթաց տարիներու բաժնուած էր Կարմիր եւ Կանաչ խումբերու։ Շաբաթ մ'առաջ արդէն իսկ կատարուած էին վայիլալի, Պատկերալի եւ Ֆուսթալի կարճական մրցումները։

Մարգանդեան սկսաւ Ժառանգաւորաց քայլերով և տղանցով. ապա կատարուեցան աղիմպական մրցանքներ եւ մարզանքներ. — վաղէք 100–800 մէթր, ստամենք՝ բարձր եւ երկայն, գնդարձակութիւն, դրոշաբաշտ, պարանաձուլութիւն, մարզանքներ՝ դանիական եւ նիգիական լախտերով։ Հետագայք բարձր էին փոքրերուն առնացուցով, պարկերով եւ երեք ստորով վաղէքներ։ Յաջող էին եւ զբաւել անոնց կազմած թուղթերը։ Հաղթանի կը նախագահէր Գեւ. Տ. Մկրտիչ Արք. ներկայ էր Միաբանութիւնը եւ մաս մը Ժառանգաւոր, խաղերուն մէջ առաջին հանդիսացողները միասնեակով իսկ երկրորդները ժապաւէններով վարձատրուեցան իմարական մրցումներու մէջ շահող կողմըր ստացան ըստակներ եւ դրոշակներ։ Երկու խաղերուն և մրցումներուն մէջ Ժառանգաւոր մարզիկներ, երեսն երեքն ոչ միայն ֆիզիքական շնորհներ, մարմնական ոյժ, ճշունութիւն եւ շարժումներու ներդաշնակութիւն, այլ նաեւ նկարագրի աղնուութիւն, զուտոյ և կարգապահ ոգի։

ԲՆՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ժառանգաւորաց վարժարանի դասուր և բերանացի քննութիւնները սկսան Յունիս 26 երկուշաբթի, բացումը կատարեց Գեւ. Տ. Մկրտիչ Արք., որ և առաջատար նախագահեց բարձրագի քննութեանց։ Ներկայ էին և հարցաքննութեանց կը մասնակցէին նաեւ վարդապետներ։ Արդիւնքը եղաւ. դասացուցիչ յընդհանուր։ Քննութիւններ աւարտեցան Յուլիս 5ին։

ԱՄԱՎԵՐՋԻ ՀԱՆԴԵՍ

Տեղի ունեցաւ 20 Յուլիս Հինգշաբթի օր, ժամը 4ին, Ժառ. վարժարանի ձեմարան կողմէ մեծ սրահին մէջ նախադասութեամբ Ամեն. Ս. Պատարիք Հօր և ի ներկայութեան ամբողջ Միաբանութեան և ընտանի բաղմութեան մը։

Հանգեցաւ ըստ սովորականին ունէր երկուս մաս Ա. Խնայական մրցումներ եւ Բ. Հրապարակում տարեկան արդեանց, եւ մրցանակաբաշխութիւն։ Հանգեցաւ բացուեցաւ Ժառանգաւորաց քայլերով և իմացական մրցումներէն առաջինն էր Ասեմախտական մրցանքը. տրուած նիւթն էր Հայ Եկեղեցիին